

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

7 iulie 2022 *

„Trimitere preliminară – Securitatea socială a lucrătorilor migranți – Regulamentul (CE) nr. 987/2009 – Articolul 44 alineatul (2) – Domeniu de aplicare – Pensie pentru limită de vârstă – Calcul – Luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în alte state membre – Articolul 21 TFUE – Libera circulație a cetățenilor”

În cauza C-576/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), prin decizia din 13 octombrie 2020, primită de Curte la 4 noiembrie 2020, în procedura

CC

împotriva

Pensionsversicherungsanstalt,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna A. Prechal, președintă de cameră, domnii J. Passer, F. Biltgen (raportor) și N. Wahl și doamna M. L. Arastey Sahún, judecători,

avocat general: domnul N. Emiliou,

grefier: doamna M. Krausenböck, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 noiembrie 2021,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru CC, de G. Schönherr, Rechtsanwalt;
- pentru Pensionsversicherungsanstalt, de A. Ehm și T. Mödlagl, Rechtsanwälte, și B. Pokorny, expert;
- pentru guvernul austriac, de C. Leeb, A. Posch, J. Schmoll și B. Spiegel, în calitate de agenți;
- pentru guvernul ceh, de J. Pavliš, M. Smolek și J. Vlácil, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: germana.

- pentru guvernul spaniol, de I. Herranz Elizalde și S. Jiménez García, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de B.-R. Killmann și D. Martin, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 3 februarie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 21 TFUE și a articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2009, L 284, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între CC, pe de o parte, și Pensionsversicherungsanstalt (Casa de Pensii, Austria), pe de altă parte, în legătură cu luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate de CC în alte state membre în vederea calculării cuantumului pensiei sale pentru limită de vârstă în Austria.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul (CE) nr. 883/2004

- 3 Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82) are ca obiect coordonarea sistemelor naționale de securitate socială. Conform articolului 91, acesta se aplică de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare, Regulamentul nr. 987/2009, care a fost stabilită la 1 mai 2010 prin articolul 97 din acesta din urmă.
- 4 Considerentele (1) și (3) ale Regulamentului nr. 883/2004 au următorul cuprins:
 - „(1) Regulile de coordonare a sistemelor naționale de securitate socială se înscriu în cadrul liberei circulații a persoanelor și trebuie să contribuie la îmbunătățirea nivelului de viață și a condițiilor de încadrare în muncă a acestora.
 - [...]
 - (3) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială salariaților, persoanelor care desfășoară activități independente și membrilor familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității [(JO 1971, L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26)] a fost modificat și actualizat cu numeroase ocazii, pentru a se lua în considerare atât evoluțiile la nivel comunitar, inclusiv hotărârile Curții de Justiție, cât și modificările legislative la nivel național. Acești factori au

contribuit la crearea unor reguli comunitare de coordonare complicate și voluminoase. Înlocuirea acestor reguli prin modernizarea și simplificarea lor este, prin urmare, esențială pentru a se atinge scopul liberei circulații a persoanelor.”

5 Articolul 1 litera (t) din acest regulament definește noțiunea „perioadă de asigurare” ca fiind constituită din perioadele de cotizare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă, definite sau recunoscute ca perioade de asigurare de legislația în temeiul căreia au fost realizate sau considerate realizate, precum și toate perioadele asimilate acestora, în măsura în care sunt considerate de legislația menționată ca fiind echivalente cu perioadele de asigurare.

6 Articolul 2 din regulamentul menționat, intitulat „Domeniul de aplicare personal”, prevede la alineatul (1):

„Prezentul regulament se aplică resortisanților unuia dintre statele membre, apatrizilor și refugiaților care sunt rezidenți într-un stat membru și care se află sau s-au aflat sub incidența legislației unuia sau mai multor state membre, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora.”

7 Titlul II din același regulament, intitulat „Stabilirea legislației aplicabile”, cuprinde printre altele articolul 11 din acesta, intitulat „Reguli generale”, care prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) Persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu prezentul titlu.

(2) În aplicarea prezentului titlu, persoanele cărora li se acordă o prestație în numerar ca urmare sau ca o consecință a desfășurării unei activități salariate sau independente se consideră că desfășoară activitatea menționată. Această dispoziție nu se aplică în cazul pensiei de invaliditate, pentru limită de vârstă sau de urmaș sau al indemnizațiilor pentru accidente de muncă, boli profesionale sau al prestațiilor de boală în numerar, care acoperă tratamentul pentru o perioadă nelimitată.

(3) Sub rezerva articolelor 12-16:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv;

(b) funcționarii se supun legislației din statul membru de care aparține administrația ai căror salariați sunt;

(c) persoana care beneficiază de ajutor de șomaj în conformitate cu articolul 65, în temeiul legislației statului membru de reședință, se supune legislației statului membru respectiv;

(d) persoana convocată sau concentrată pentru îndeplinirea obligațiilor militare sau efectuarea serviciului civil într-un stat membru se supune legislației statului membru respectiv;

(e) orice altă persoană căreia nu i se aplică literele (a)-(d) se supune legislației statului membru de reședință, fără a se aduce atingere altor dispoziții din prezentul regulament, care îi garantează prestații în temeiul legislației unuia sau mai multor state membre.”

8 Articolul 87 din Regulamentul nr. 883/2004, referitor la dispozițiile tranzitorii, are următorul cuprins:

„(1) În conformitate cu prezentul regulament, nu se dobândesc drepturi pentru perioada anterioară datei aplicării sale.

(2) Orice perioadă de asigurare, precum și, după caz, orice perioadă de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizată în conformitate cu legislația unui stat membru, înainte de data aplicării prezentului regulament în statul membru în cauză, se ia în considerare pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul prezentului regulament.

(3) Sub rezerva alineatului (1), în conformitate cu prezentul regulament, un drept se dobândește chiar dacă se referă la un eveniment desfășurat înaintea datei aplicării regulamentului în statul membru în cauză.

[...]”

Regulamentul nr. 987/2009

9 Potrivit considerentelor (1) și (14) ale Regulamentului nr. 987/2009:

„(1) Regulamentul [nr. 883/2004] modernizează normele de coordonare a sistemelor de securitate socială ale statelor membre, specificând măsurile și procedurile de punere în aplicare a acestora și simplificându-le în beneficiul tuturor părților implicate. Este necesar să se adopte norme de punere în aplicare.

[...]

(14) Anumite norme și proceduri specifice sunt necesare în vederea definirii legislației aplicabile pentru a lua în calcul intervalele de timp dedicate creșterii copiilor de către persoana asigurată în diferitele state membre.”

10 Articolul 44 din acest regulament, intitulat „Luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului”, figurează în capitolul IV din acesta, intitulat „Indemnizațiile de invaliditate și prestațiile pentru limită de vârstă și de urmaș”. Această dispoziție prevede:

„(1) În sensul prezentului articol, «perioada de creștere a copilului» se referă la orice perioadă care este avută în vedere în temeiul legislației privind pensiile a unui stat membru sau care aduce în mod explicit un supliment unei pensii, pentru motivul că o persoană a crescut un copil, indiferent de metoda folosită pentru a calcula aceste perioade și indiferent dacă ele sunt cumulate pe durata creșterii copilului sau sunt recunoscute retroactiv.

(2) În cazul în care, în temeiul legislației statului membru care este competent în conformitate cu titlul II din [Regulamentul nr. 883/2004], nicio perioadă de creștere a copilului nu este luată în considerare, instituția din statul membru a cărui legislație se aplică persoanei vizate, în conformitate cu titlul II din [Regulamentul nr. 883/2004], pe motivul că aceasta desfășura o activitate salariată sau independentă la data la care, în conformitate cu această legislație, perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză, rămâne responsabilă pentru luarea în considerare a acestei perioade drept perioadă de creștere a copilului în conformitate cu legislația proprie, ca și cum aceasta a avut loc pe teritoriul său.

3. Alineatul (2) nu se aplică în cazul în care persoana vizată se află sau se va afla sub incidența legislației altui stat membru datorită desfășurării unei activități salariate sau independente în statul respectiv.”

- 11 Articolul 93 din regulamentul menționat, intitulat „Dispoziții tranzitorii”, are următorul cuprins:
„Articolul 87 din Regulamentul [nr. 883/2004] se aplică în situațiile care intră sub incidența Regulamentului [nr. 987/2009].”

Dreptul austriac

- 12 Articolul 4 alineatul (1) din Allgemeines Pensionsgesetz (Legea generală a pensiilor, BGBl. I, 142/2004, denumită în continuare „Legea generală a pensiilor”), intitulat „Pensia pentru limită de vârstă, drept”, prevede:

„Persoana asigurată are dreptul la pensie pentru limită de vârstă atunci când împlinește vârsta de 65 de ani (vârsta normală de pensionare), cu condiția să justifice, la data de referință [...], cel puțin 180 de luni de asigurare în temeiul prezentei legi sau al unei alte legi federale, din care cel puțin 84 de luni dobândite în temeiul unei activități profesionale (perioadă de asigurare minimă).”

- 13 Articolul 16 alineatul (3a) din Legea generală a pensiilor prevede că, pentru realizarea perioadei minime prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Legea generală a pensiilor, sunt asimilate lunilor de asigurare și perioadele dedicate creșterii copilului în sensul printre altele al articolului 227a din Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (Legea generală a asigurărilor sociale) din 9 septembrie 1955 (BGBl. 189/1955), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „ASVG”), și al articolului 116a din Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (Legea privind asigurările sociale pentru persoanele care desfășoară o activitate industrială sau comercială) care au fost dobândite înainte de 1 ianuarie 2005.

- 14 Articolul 16 alineatul (6) din Legea generală a pensiilor prevede că, prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) din această lege, vârsta de pensionare pentru femeile care au împlinit vârsta de 60 de ani înainte de 1 ianuarie 2024 este stabilită în temeiul articolului 253 alineatul (1) din ASVG.

- 15 Articolul 224 din ASVG, intitulat „Perioade de asigurare”, are următorul cuprins:

„«Perioadele de asigurare» înseamnă perioadele de cotizare vizate la articolele 225 și 226, precum și perioadele asimilate vizate la articolele 227, 227a, 228, 228a și 229.”

- 16 Articolul 227a alineatul (1) din ASVG prevede în esență că, pentru persoanele asigurate care și-au crescut efectiv și în principal copiii, sunt considerate „perioade asimilate” perioadele realizate pe teritoriul național ulterior datei de 31 decembrie 1955 și anterior datei de 1 ianuarie 2005, care au fost consacrate creșterii copiilor, în limita a cel mult 48 de luni calendaristice sau de 60 de luni calendaristice în cazul unei nașteri multiple, începând de la nașterea copilului.

- 17 Articolul 116a din Legea privind asigurările sociale pentru persoanele care desfășoară o activitate industrială sau comercială reia în esență aceleași dispoziții ca articolul 227a din ASVG.

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 18 Reclamanta din litigiul principal, CC, este o resortisantă austriacă născută în anul 1957.

- 19 După ce a desfășurat o activitate independentă în Austria până la 30 septembrie 1986, urmată de studii în Regatul Unit, reclamanta din litigiul principal s-a instalat în Belgia la începutul lunii noiembrie 1987, unde a dat naștere la doi copii, la 5 decembrie 1987 și, respectiv, 23 februarie 1990. Ulterior, ea a locuit în Ungaria între 5 și 31 decembrie 1991 și în Regatul Unit de la 1 ianuarie până la 8 februarie 1993.
- 20 De la 5 decembrie 1987 până la 8 februarie 1993, reclamanta din litigiul principal și-a crescut copiii, fără a desfășura o activitate profesională, fără a dobândi perioade de asigurare și fără a primi prestații pentru creșterea copiilor săi.
- 21 La 8 februarie 1993, ea s-a întors în Austria și a desfășurat acolo o activitate profesională în calitate de lucrător independent.
- 22 Între lunile februarie 1993 și februarie 1994, reclamanta din litigiul principal a consacrat 13 luni creșterii copiilor în Austria, fiind în același timp supusă afilierii obligatorii și contribuind la regimul de securitate socială austriac. Ulterior, ea a lucrat și a cotizat în acest stat membru până la pensionarea sa.
- 23 La 11 octombrie 2017, reclamanta din litigiul principal a solicitat pârâtei din litigiul principal, casa de pensii, acordarea unei pensii pentru limită de vârstă.
- 24 Prin decizia din 29 decembrie 2017, aceasta din urmă i-a recunoscut dreptul la o pensie pentru limită de vârstă în cuantum lunar de 1 079,15 euro, începând de la 1 noiembrie 2017. Acest cuantum a fost calculat pe baza a 366 de luni de asigurare dobândite în Austria, printre care și perioadele de creștere a copilului efectuate în Austria, care au fost asimilate unor perioade de asigurare.
- 25 Reclamanta din litigiul principal a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la Arbeits- und Sozialgericht Wien (Tribunalul pentru Litigii de Muncă și Securitate Socială din Viena, Austria), susținând că, în măsura în care era acoperită de securitatea socială austriacă anterior perioadelor de creștere a copilului pe care le-a realizat în Belgia și Ungaria între 5 decembrie 1987 și 31 decembrie 1991, acestea ar trebui de asemenea să fie luate în considerare, ca perioade asimilate, în vederea calculării cuantumului pensiei sale pentru limită de vârstă în Austria, în caz contrar existând riscul de a se încălca articolul 21 TFUE, astfel cum a fost interpretat de jurisprudența Curții.
- 26 Instanța de prim grad de jurisdicție a respins această acțiune pentru motivul că reclamanta din litigiul principal nu îndeplinea condițiile pentru ca perioadele de creștere a copilului realizate în alte state membre să poată fi asimilate unor perioade de asigurare în temeiul articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009 și al legislației austriece aferente.
- 27 Reclamanta din litigiul principal a formulat apel împotriva acestei decizii la Oberlandesgericht Wien (Tribunalul Regional Superior din Viena, Austria), susținând că, chiar dacă situația sa nu ar îndeplini condițiile stabilite la articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009, trebuia, conform jurisprudenței Curții rezultate în special din Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), să se ia în considerare perioadele de creștere a copilului realizate în alte state membre în temeiul articolului 21 TFUE, întrucât ea a lucrat și a fost afiliată la regimul de securitate socială austriac înainte și după perioadele consacrate creșterii copiilor săi realizate în alte state membre și că aceste perioade ar prezenta, așadar, o legătură suficientă cu regimul de securitate socială austriac.

- 28 Această instanță a respins apelul confirmând că condițiile de aplicare a articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009 nu erau îndeplinite în speță și că, în măsura în care această dispoziție are un caracter exclusiv, perioadele consacrate de reclamanta din litigiul principal creșterii copiilor săi realizate în alte state membre nu pot fi luate în considerare în temeiul articolului 21 TFUE. Pe de altă parte, aceeași instanță a considerat că soluția rezultată din Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), nu poate fi transpusă în prezenta cauză, având în vedere că, în speță, Regulamentul nr. 987/2009 este aplicabil *ratione temporis*, dar că alta era situația în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre.
- 29 Instanța de trimitere, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), sesizată de reclamanta din litigiul principal cu recurs, consideră de asemenea că Regulamentele nr. 883/2004 și nr. 987/2009 sunt aplicabile *ratione temporis* în prezenta cauză și că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 44 alineatul (2) din acest din urmă regulament pentru luarea în considerare de către casa de pensii a perioadelor de creștere a copilului realizate de reclamanta din litigiul principal în Belgia și Ungaria, întrucât, la data la care a început prima perioadă de creștere a copilului, și anume în luna decembrie 1987, reclamanta din litigiul principal nu desfășura o activitate salariată sau independentă în Austria.
- 30 Instanța de trimitere nu exclude posibilitatea ca articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009 să fie interpretat în sensul că se aplică în mod exclusiv și că, prin urmare, luarea în considerare a perioadelor menționate nu este posibilă nici în temeiul articolului 21 TFUE.
- 31 Totuși, această instanță precizează că faptele în discuție în litigiul principal sunt comparabile cu cele din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), și că împrejurarea că reclamanta din litigiul principal a lucrat și a dobândit perioade de asigurare exclusiv în Austria ar putea demonstra, conform jurisprudenței rezultate din această hotărâre, existența unei legături suficient de strânse cu sistemul de securitate socială austriac.
- 32 Instanța de trimitere consideră, prin urmare, că, în cadrul Regulamentului nr. 1408/71, care era în vigoare la data la care reclamanta din litigiul principal a realizat perioade de creștere a copilului în Belgia și Ungaria, aceste perioade ar fi fost luate în considerare, în temeiul articolului 21 TFUE în vederea calculării pensiei sale pentru limită de vârstă în Austria, conform jurisprudenței Curții. Astfel, situația reclamantei din litigiul principal ar fi devenit mai puțin favorabilă ca urmare a intrării în vigoare a articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009.
- 33 În subsidiar, instanța de trimitere precizează că statele membre în care reclamanta din litigiul principal a realizat perioadele de creștere a copiilor săi prevăd în principiu luarea în considerare a unor astfel de perioade. În acest context, în ipoteza în care articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009 ar fi aplicabil în speță, instanța menționată ridică problema dacă împrejurarea vizată la alineatul (2) al acestui articol, și anume cea în care, „în temeiul legislației statului membru care este competent în conformitate cu titlul II din [Regulamentul nr. 883/2004], nicio perioadă de creștere a copilului nu este luată în considerare”, ar trebui să fie interpretată în sensul că vizează situația în care legislația acestui stat membru nu prevede, în general, luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului pentru calculul pensiei pentru limită de vârstă a persoanei în cauză sau, deși o asemenea luare în considerare este prevăzută, persoana respectivă, ținând seama de situația sa concretă, nu poate să o revendice.

34 În acest context, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă) a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că se opune luării în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în alte state membre, de către un stat membru competent pentru acordarea unei pensii pentru limită de vârstă, potrivit legislației căruia persoana interesată a desfășurat, pe durata întregii sale vieți active cu excepția acestor perioade de creștere a copilului, o activitate salariată sau independentă, pentru simplul motiv că persoana interesată nu desfășura o activitate salariată sau independentă la data la care, în conformitate cu legislația acestui stat membru, perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

2) Articolul 44 alineatul (2) prima teză din Regulamentul [nr. 987/2009] trebuie interpretat în sensul că statul membru competent în temeiul titlului II din Regulamentul [nr. 883/2004] nu ia în considerare perioadele de creștere a copilului în temeiul legislației sale în mod general sau numai într-un caz concret?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

35 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite la articolul 267 TFUE, este de competența acesteia să ofere instanței naționale un răspuns util, care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată. Din această perspectivă, dacă este cazul, incumbă Curții obligația să reformuleze întrebările care îi sunt adresate. Astfel, misiunea Curții este de a interpreta toate dispozițiile de drept al Uniunii care sunt necesare instanțelor naționale pentru a statua în cauzele cu care sunt sesizate, chiar dacă respectivele dispoziții nu sunt expres indicate în întrebările adresate de aceste instanțe (Hotărârea din 8 iulie 2021, Staatsanwaltschaft Köln și Bundesamt für Güterverkehr, C-937/19, EU:C:2021:555, punctul 22, precum și jurisprudența citată).

36 În consecință, chiar dacă, pe plan formal, instanța de trimitere și-a limitat întrebarea la interpretarea articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009, o astfel de împrejurare nu împiedică Curtea să îi furnizeze toate elementele de interpretare a dreptului Uniunii care pot fi utile pentru judecarea cauzei cu care este sesizată, indiferent dacă respectiva instanță s-a referit sau nu la acestea în enunțul întrebărilor sale. În această privință, revine Curții sarcina de a extrage din ansamblul elementelor furnizate de instanța de trimitere și în special din motivarea deciziei de trimitere elementele de drept al Uniunii care necesită o interpretare, având în vedere obiectul litigiului (a se vedea prin analogie Hotărârea din 8 iulie 2021, Staatsanwaltschaft Köln și Bundesamt für Güterverkehr, C-937/19, EU:C:2021:555, punctul 23, precum și jurisprudența citată).

37 În speță, din cererea de decizie preliminară reiese că litigiul principal privește problema dacă Republica Austria este obligată să ia în considerare, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, perioade de creștere a copilului realizate de reclamanta din litigiul principal în alte state membre. Astfel, instanța de trimitere arată că o asemenea luare în considerare este exclusă în

temeiul articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009, întrucât această dispoziție impune ca persoana în cauză să fi desfășurat o activitate salariată sau independentă în statul membru în cauză „la data la care, în conformitate cu [legislația acestui stat membru], perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză”, această dată fiind stabilită de dispozițiile naționale ale statului membru respectiv sub incidența cărora intră luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului. Or, chiar dacă, pe parcursul vieții sale active, reclamanta din litigiul principal a desfășurat o activitate salariată sau independentă numai în Austria și a cotizat numai la sistemul de securitate socială din acest stat membru, s-ar fi stabilit că, la datele relevante, care, în conformitate cu legislația austriacă, sunt 1 ianuarie 1988 și 1 martie 1990, ea nu desfășura o activitate salariată sau independentă în Austria. În aceste condiții, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă, în cazul în care articolul 44 ar trebui interpretat în sensul că nu are caracter exclusiv, Republica Austria ar fi obligată, în conformitate cu jurisprudența rezultată din Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), ale cărei fapte aferente cauzei în care a fost pronunțată sunt, potrivit acestei instanțe, comparabile cu cele din cauza principală, să ia în considerare aceste perioade în temeiul articolului 21 TFUE.

- 38 Prin urmare, prima întrebare trebuie înțeleasă în sensul că urmărește în esență să se stabilească dacă articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că, atunci când persoana în cauză nu îndeplinește condiția privind desfășurarea unei activități salariate sau independente impusă de această dispoziție pentru a obține, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, luarea în considerare de către statul membru răspunzător pentru plata acestei pensii a perioadelor de creștere a copilului pe care ea le-a realizat în alte state membre, acest stat membru este totuși obligat să ia în considerare perioadele respective în temeiul articolului 21 TFUE.
- 39 În această privință, trebuie să se verifice mai întâi dacă luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în diferite state membre intră sau nu sub incidența exclusivă a articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009. Astfel, în cazul unui răspuns afirmativ, asemenea perioade nu vor putea fi luate în considerare decât în temeiul acestei dispoziții, așa încât articolul 21 TFUE nu va avea vocație să se aplice. În schimb, în cazul în care articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009 ar trebui interpretat în sensul că nu se aplică în mod exclusiv, nu se poate exclude de la bun început ca jurisprudența rezultată din Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), care prevede luarea în considerare de către un stat membru a perioadelor de creștere a copilului realizate de persoana în cauză în alte state membre în temeiul articolului 21 TFUE, să poată fi transpusă într-o situație, precum cea în discuție în litigiul principal, care, spre deosebire de cea care a condus la pronunțarea hotărârii menționate, aparține domeniului de aplicare *ratione temporis* al Regulamentului nr. 987/2009, dar în care persoana în cauză nu îndeplinește condiția privind desfășurarea unei activități salariate sau independente impusă de articolul 44 alineatul (2) din acest regulament.
- 40 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție, geneza acestei dispoziții putând de asemenea să prezinte elemente pertinente pentru interpretarea acesteia (Hotărârea din 8 mai 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, punctul 29).

- 41 În speță, modul de redactare a articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009 nu indică în mod expres dacă luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în diferite state membre intră sub incidența exclusivă a acestei dispoziții. Cu toate acestea, trebuie să se constate că regula prevăzută la alineatul (2) al acestui articol, potrivit căreia persoana interesată intră sub incidența legislației statului membru care era competent în temeiul titlului II din Regulamentul nr. 883/2004 ca urmare a desfășurării de către aceasta din urmă a unei activități salariate sau independente în statul membru respectiv la data la care perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare în temeiul acestei legislații, constituie, după cum a susținut și Comisia Europeană, o codificare a jurisprudenței Curții rezultate din Hotărârea din 23 noiembrie 2000, Elsen (C-135/99, EU:C:2000:647), și din Hotărârea din 7 februarie 2002, Kauer (C-28/00, EU:C:2002:82).
- 42 Astfel, deși este adevărat că legiuitorul Uniunii nu a reluat în mod expres criteriul, stabilit în aceste hotărâri, al „legăturii strânse” sau al „legăturii suficiente” dintre perioadele de asigurare realizate ca urmare a desfășurării unei activități profesionale în statul membru în sarcina căruia persoana în cauză solicită o pensie pentru limită de vârstă și perioadele de creștere a copilului pe care această persoană le-a efectuat în alt stat membru, nu este mai puțin adevărat că aplicarea, în privința persoanelor vizate în cauzele în care s-au pronunțat aceste hotărâri, a regulii stabilite la articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 ar fi condus la concluzia desprinsă de Curte din acestea. Astfel, după cum reiese în esență din cuprinsul punctelor 28-25 din Hotărârea din 23 noiembrie 2000, Elsen (C-135/99, EU:C:2000:647), și din cuprinsul punctelor 31-33 din Hotărârea din 7 februarie 2002, Kauer (C-28/00, EU:C:2002:82), Curtea a statuat că împrejurarea că aceste persoane, care lucraseră exclusiv în statul membru răspunzător pentru plata pensiei lor pentru limită de vârstă, desfășurau, la momentul nașterii copilului lor, o activitate salariată pe teritoriul acestui stat membru permitea să se stabilească existența unei asemenea legături strânse sau suficiente și că, prin urmare, legislația statului membru respectiv era aplicabilă în ceea ce privește luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului desfășurate în alt stat membru pentru acordarea unei asemenea pensii.
- 43 Trebuie adăugat că, din moment ce, la data intrării în vigoare a articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009, Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), nu fusese încă pronunțată de Curte, învățămintele rezultate din această hotărâre nu au putut fi luate în considerare la momentul adoptării regulamentului respectiv în scopul codificării lor eventuale.
- 44 Reiese că, din perspectiva modului său de redactare, articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului nu intră sub incidența exclusivă a acestuia.
- 45 Această interpretare este confirmată de contextul în care se înscrie această dispoziție.
- 46 Astfel, trebuie constatat că, având în vedere titlul și capitolul din Regulamentul nr. 987/2009 din care face parte articolul 44 din acest regulament, și anume titlul III, intitulat „Dispoziții speciale aplicabile diferitelor categorii de prestații”, și capitolul IV, care cuprinde dispozițiile referitoare la „[i]ndemnizațiile de invaliditate și prestațiile pentru limită de vârstă și de urmaș”, această dispoziție constituie o dispoziție specială aplicabilă prestațiilor ce intră sub incidența pensiilor care favorizează luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului în vederea calculării acestor prestații. În acest scop, dispoziția menționată introduce, atunci când legislația statului membru competent în temeiul titlului II din Regulamentul nr. 883/2004 nu ia în considerare perioadele menționate, o competență care nu este decât subsidiară în sarcina unui stat membru care nu este competent în temeiul regulilor generale, dar care anterior era competent ca urmare

a desfășurării de către persoana în cauză a unei activități salariate sau independente în acest stat membru la momentul la care, potrivit legislației sale, perioadele menționate pot începe să fie luate în considerare.

- 47 În consecință, articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009 instituie o regulă suplimentară care permite creșterea probabilității ca persoanele în cauză să obțină luarea în considerare completă a perioadelor lor de creștere a copilului și să evite astfel, în măsura posibilului, ca situația să nu fie aceasta. Prin urmare, această dispoziție nu poate fi interpretată în sensul că prezintă un caracter exclusiv.
- 48 În ceea ce privește obiectivele reglementării din care face parte articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009, trebuie amintit că, după cum reiese din considerentul (3) al Regulamentului nr. 883/2004 și, respectiv, din considerentul (1) al Regulamentului nr. 987/2009, Regulamentul nr. 883/2004 are ca obiect înlocuirea normelor de coordonare a sistemelor naționale de securitate socială prevăzute de Regulamentul nr. 1408/71, modernizându-le și simplificându-le în vederea realizării obiectivului liberei circulații a persoanelor, Regulamentul nr. 987/2009 fiind destinat să stabilească modalitățile de aplicare a acestuia. Considerentul (1) al Regulamentului nr. 883/2004 arată, în plus, că regulile de coordonare a sistemelor naționale de securitate socială, precum cele prevăzute de acest din urmă regulament, de Regulamentul nr. 987/2009 și, anterior, de Regulamentul nr. 1408/71, se înscriu în cadrul liberei circulații a persoanelor.
- 49 În această privință, reiese dintr-o jurisprudență constantă de la intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 883/2004 că, pe de o parte, deși, în lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii, statele membre păstrează competența de a-și organiza sistemele de securitate socială și de a stabili printre altele, în acest context, condițiile care dau dreptul la prestații, aceste state trebuie să respecte însă dreptul Uniunii în exercitarea acestei competențe și, în mod special, dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertatea, recunoscută oricărui cetățean al Uniunii, de circulație și ședere pe teritoriul statelor membre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 martie 2019, Vester, C-134/18, EU:C:2019:212, punctele 29-31 și jurisprudența citată).
- 50 Pe de altă parte, dacă, în urma exercitării dreptului la liberă circulație, lucrătorii migranți ar trebui să piardă avantaje privind securitatea socială care le sunt asigurate de legislația unui stat membru, o asemenea consecință ar putea să îi descurajeze să își exercite dreptul la libera circulație și ar constitui, prin urmare, un obstacol în calea acestei libertăți (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 martie 2019, Vester, C-134/18, EU:C:2019:212, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 51 Rezultă că obiectivul de a asigura respectarea principiului liberei circulații, astfel cum este consacrat la articolul 21 TFUE, prevalează și în cadrul Regulamentelor nr. 883/2004 și nr. 987/2009.
- 52 Or, trebuie constatat că o interpretare potrivit căreia luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în diferite state membre ar intra sub incidența exclusivă a articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009 ar echivala cu a permite statului membru răspunzător pentru plata pensiei pentru limită de vârstă a unei persoane, în cadrul căruia aceasta, precum reclamanta din litigiul principal, a lucrat și a cotizat în mod exclusiv, atât anterior, cât și ulterior transferului reședinței ei în alt stat membru în care s-a consacrat creșterii copiilor săi, să refuze luarea în considerare, în vederea acordării unei asemenea pensii, a perioadelor de creștere a copilului realizate de persoana respectivă în celălalt stat membru în cauză și, prin urmare, să o dezavantajeze, pentru simplul motiv că ea și-a exercitat dreptul la liberă circulație.

- 53 O astfel de interpretare ar fi, prin urmare, contrară obiectivelor urmărite de Regulamentul nr. 987/2009, în special în ceea ce privește finalitatea de a garanta respectarea principiului liberei circulații, și ar risca, așadar, să pună în pericol efectul util al articolului 44 din acest regulament.
- 54 În acest context, este suficient să se amintească faptul că, potrivit jurisprudenței Curții, atunci când o dispoziție a dreptului Uniunii poate face obiectul mai multor interpretări, trebuie să se acorde prioritate celei care este de natură să îi păstreze efectul util (Hotărârea din 7 octombrie 2010, Lassal, C-162/09, EU:C:2010:592, punctul 51).
- 55 În consecință, trebuie să se considere că, având în vedere modul său de redactare, contextul în care se înscrie și obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte, articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate de aceeași persoană în diferite state membre nu intră sub incidența exclusivă a acestuia.
- 56 În al doilea rând, trebuie să se examineze dacă jurisprudența rezultată din Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), poate fi transpusă într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care, deși Regulamentul nr. 987/2009 este aplicabil *ratione temporis*, persoana în cauză nu îndeplinește condiția privind desfășurarea unei activități salariate sau independente impusă de articolul 44 alineatul (2) din acest regulament pentru a obține, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, luarea în considerare de către statul membru răspunzător pentru plata acestei pensii a perioadelor de creștere a copilului pe care ea le-a realizat în alte state membre. În cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, persoana în cauză încetase, la momentul nașterii copiilor săi, să lucreze în statul membru răspunzător pentru plata pensiei sale pentru limită de vârstă și își stabilise temporar reședința pe teritoriul unui alt stat membru, în care se consacrase creșterii copiilor săi și nu desfășurase nicio activitate salariată sau independentă. Ulterior, această persoană se întorsese cu familia sa în primul stat membru în care reluase o activitate profesională.
- 57 În Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), Curtea a statuat mai întâi, la punctele 24-29 din aceasta, că, într-o asemenea situație, Regulamentul nr. 987/2009 nu era aplicabil *ratione temporis* și a constatat că, în aceste împrejurări, regulile prevăzute de Regulamentul nr. 1408/71 erau în principiu aplicabile.
- 58 În continuare, întrucât a constatat, la punctul 30 din această hotărâre, că Regulamentul nr. 1408/71 nu stabilește nicio regulă specifică comparabilă cu articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009, sub incidența căruia intră luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în alte state membre, Curtea a considerat că întrebările adresate de instanța de trimitere trebuiau înțelese ca urmărind să se stabilească dacă, într-o situație precum cea în discuție în acea cauză, articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că obligă instituția competentă din statul răspunzător pentru plata pensiei pentru limită de vârstă a persoanei în cauză să ia în considerare, în scopul acordării unei asemenea pensii, perioadele de creștere a copilului realizate de acea persoană în alt stat membru. La punctul 31 din hotărârea menționată, Curtea a considerat că, pentru a răspunde la această întrebare, trebuia, pe de o parte, să se determine care era statul membru competent pentru a defini sau a admite, ca perioade asimilate unor perioade de asigurare propriu-zise, perioadele consacrate de persoana în cauză creșterii copiilor săi în alt stat membru și, pe de altă parte, în ipoteza în care ar fi desemnată legislația statului membru răspunzător pentru plata pensiei pentru limită de vârstă, să se evalueze dacă procedura de luare în considerare a perioadelor de creștere a copilului prevăzute de această legislație este în conformitate cu articolul 21 TFUE.

- 59 Curtea a considerat astfel, pe de o parte, la punctele 35 și 36 din Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), că, atunci când o persoană a lucrat și a cotizat în mod exclusiv în unul și același stat membru, atât anterior, cât și ulterior transferului reședinței sale în alt stat membru în care nu a lucrat niciodată și nici nu a cotizat, trebuie să se admită existența unei legături suficiente între aceste perioade de creștere a copilului și perioadele de asigurare realizate ca urmare a desfășurării unei activități profesionale în primul stat membru, astfel încât, în ceea ce privește luarea în considerare și validarea, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, a perioadelor de creștere a copilului realizate de persoana respectivă, legislația acestui prim stat membru este aplicabilă.
- 60 Pe de altă parte, în ceea ce privește compatibilitatea legislației aplicabile în această cauză cu articolul 21 TFUE, Curtea a amintit, la punctele 38-40 din această hotărâre, că, deși statele membre păstrează competența de a-și organiza sistemele de securitate socială, acestea trebuie totuși, în exercitarea acestei competențe, să respecte dreptul Uniunii și în special dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libera circulație a cetățenilor, garantată la articolul 21 TFUE. În plus, Curtea a precizat că, într-o situație precum cea în discuție în cauza în care s-a pronunțat hotărârea menționată, dispozițiile naționale conduceau la situația în care persoana în cauză, întrucât nu a dobândit, în temeiul unei activități salariate sau independente, perioade de cotizare obligatorie în perioadele de creștere a copilului sau imediat înainte de nașterea copiilor săi, era privată, la stabilirea quantumului pensiei sale pentru limită de vârstă, de dreptul la luarea în considerare a perioadelor sale de creștere a copilului din simplul motiv că și-a stabilit temporar reședința în alt stat membru, chiar dacă nu a desfășurat nicio activitate salariată sau independentă în acest alt stat membru.
- 61 În sfârșit, Curtea a statuat, la punctele 41-45 din aceeași hotărâre, că, în aceste împrejurări, o asemenea persoană era supusă, în statul membru al cărui resortisant este, unui tratament mai puțin favorabil decât cel de care ar fi beneficiat dacă nu ar fi exercitat facilitățile prevăzute de Tratatul FUE în materie de circulație a persoanelor. O reglementare națională care dezavantajează anumiți resortisanți naționali numai ca urmare a faptului că și-au exercitat libertatea de circulație și de ședere în alt stat membru generează astfel o inegalitate de tratament contrară principiilor care stau la baza statutului de cetățean al Uniunii în exercitarea libertății sale de circulație. Curtea a concluzionat că, într-o asemenea situație, pe de o parte, excluderea luării în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în afara teritoriului statului membru competent prevăzută de legislația acestuia din urmă este contrară articolului 21 TFUE și, pe de altă parte, că această dispoziție de drept al Uniunii obligă instituția din acest stat membru competentă pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă să ia în considerare perioadele de creștere a copilului realizate de persoana în cauză într-un alt stat membru în vederea calculării quantumului pensiei menționate.
- 62 Trebuie să se constate că, în măsura în care, după cum rezultă din cuprinsul punctului 55 din prezenta hotărâre, luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului în străinătate nu intră sub incidența exclusivă a articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009 și în care, după cum reiese din cuprinsul punctului 51 din prezenta hotărâre, obiectivul de a asigura respectarea principiului liberei circulații, astfel cum este consacrat la articolul 21 TFUE, are prioritate și în cadrul Regulamentelor nr. 883/2004 și nr. 987/2009, învățămintele care decurg din Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), pot fi transpuse la o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care Regulamentul nr. 987/2009 este aplicabil *ratione temporis*, dar în care persoana în cauză nu îndeplinește condiția privind desfășurarea unei activități salariate sau independente impusă de articolul 44 alineatul (2) din acest regulament pentru a

obține, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, luarea în considerare, de către statul membru răspunzător pentru plata acestei pensii, a perioadelor de creștere a copilului pe care ea le-a realizat în alte state membre.

- 63 Pe de altă parte, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 22-25 din prezenta hotărâre, faptele aferente cauzei principale sunt comparabile cu cele din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), amintite la punctul 56 din prezenta hotărâre, întrucât, pe de o parte, în speță, reclamanta din litigiul principal a lucrat și a cotizat exclusiv în statul membru răspunzător pentru plata pensiei sale pentru limită de vârstă, și anume în Austria, atât anterior, cât și ulterior mutării sale în Ungaria, iar apoi în Belgia, unde s-a consacrat creșterii copiilor săi, și, pe de altă parte, ea nu desfășura o activitate salariată sau nesalariată în Austria la data relevantă pentru luarea în considerare a perioadelor ei de creștere a copilului în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă în acest stat membru. Astfel, există, la fel ca în situația în discuție în Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), o legătură suficientă între perioadele de creștere a copilului realizate de reclamanta din litigiul principal în străinătate și perioadele de asigurare realizate ca urmare a desfășurării unei activități profesionale în Austria. Prin urmare, este necesar să se considere că legislația acestui stat membru trebuie să se aplice în scopul luării în considerare și validării acestor perioade, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă de către statul membru menționat.
- 64 Este de asemenea cert că, în cazul în care reclamanta din litigiul principal nu ar fi părăsit Austria, perioadele sale de creștere a copilului ar fi fost luate în considerare în scopul calculării pensiei sale pentru limită de vârstă în Austria. Prin urmare, nu există nicio îndoială că, la fel ca persoana interesată din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), reclamanta din litigiul principal este dezavantajată pentru simplul motiv că și-a exercitat dreptul la liberă circulație, ceea ce este contrar articolului 21 TFUE.
- 65 În consecință, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care persoana în cauză a lucrat și a cotizat exclusiv în statul membru răspunzător pentru plata pensiei sale pentru limită de vârstă, atât anterior, cât și ulterior transferului reședinței în celelalte state membre în care și-a realizat perioadele de creștere a copilului, acest stat membru este obligat, în conformitate cu jurisprudența rezultată din Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert (C-522/10, EU:C:2012:475), să ia în considerare, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, perioadele menționate în temeiul articolului 21 TFUE.
- 66 Ținând seama de considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care persoana în cauză nu îndeplinește condiția privind desfășurarea unei activități salariate sau independente impusă de această dispoziție pentru a obține, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, luarea în considerare de către statul membru răspunzător pentru plata acestei pensii a perioadelor de creștere a copilului pe care ea le-a realizat anterior în alte state membre, acest stat membru este obligat să ia în considerare perioadele respective în temeiul articolului 21 TFUE, în măsura în care această persoană a lucrat și a cotizat exclusiv în statul membru menționat, atât anterior, cât și ulterior transferului reședinței sale în alt stat membru în care a efectuat perioadele menționate.

Cu privire la a doua întrebare

- 67 Având în vedere că această întrebare s-ar pune numai în ipoteza în care Curtea ar fi fost determinată să considere că articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 se aplică unei situații precum cea în discuție în litigiul principal și că, în speță, condițiile pentru aplicarea acestei dispoziții nu sunt îndeplinite, nu este necesar să se răspundă la aceasta.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 68 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care persoana în cauză nu îndeplinește condiția privind desfășurarea unei activități salariate sau independente impusă de această dispoziție pentru a obține, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, luarea în considerare de către statul membru răspunzător pentru plata acestei pensii a perioadelor de creștere a copilului pe care ea le-a realizat anterior în alte state membre, acest stat membru este obligat să ia în considerare perioadele respective în temeiul articolului 21 TFUE, în măsura în care această persoană a lucrat și a cotizat exclusiv în statul membru menționat, atât anterior cât și ulterior transferului reședinței sale în alt stat membru în care a efectuat perioadele menționate.

Semnături